

odstopim. To sem zapisal in je tudi naša dolžnost. Saj smo voljeni v blagor občine, pa ne v blagor Vašega trebnja. Morebiti vzame to zadevo slavni deželni odbor v roke in se bo prepiral, kako teptajo naši občinski vladarji naše sklepe, ker jim je le za vladu, občinskim odbornikom pa ostane praviča samo do občinskih beračev...

Simon Motschnig, obč. odbornik.

Pliberk (Bleiburg). Piše se nam: Tudi gospod fajmošter Sekol ni manjkal v nedeljo, dne 21. t. m. v Celovcu. Ker je morala biti vsled tega zgodnja maša izredno rano zutraj, gotovo tudi ni n.česar zamudil. Kako pa je bilo doma s popoldansko božjo službo? Kako pa bi bilo, ko bi moral v tem času kdo brez sv. zakramentov umreti? Ali je Vam, gospod fajmošter, taka odpovedana „božja pot“, pri kateri se dela tudi „izlete na Vrbsko jezero“ ter „demonstracije“ po nemškem Celovcu, ali pa oma-deževanje „Herzogstuhla“, — več vredna? In še eno vprašanje: Zakaj so pa imele tiste znane „svete“ jungfrave tako dolge zavite palice seboj? Ali so hotele s tem palicam Nemce pod nosom šegeti? ...

Samomor. V sobi neke gostilne v Celovcu obesil se je uradnik Franc Kalesak iz Krapine na Hrvaškem. Našli so ga zutraj mrtvega. Vzrok samomora ni znan.

Smrtna nesreča. Na planini graščaka Egger-Pontiller v Oberdrauburgu padel je 67 letni pastir Johan Neuhuber iz skale. Nesrečni starček se je tako hudo poškodoval, da je kmalu nato umrl. Imel je popolnoma razbito črepijo.

Samomor. V Vrbskem jezeru našli so pri Pritschitzu soprogo zidarskega mojstra Marijo Dollberger kot mrljica. Nesrečna mlada ženska, mati treh otrok v starosti od 3 do 5 let, je na živih zbolela. Bržkone se ji je vsled te bolezn zmešalo, tako da je iskala smrt v jezuru.

Pazite na deco! Posestnica Marija Barth v Lorenzenbergu pri Unterdrauburgu delala je na njivi. Njen 2 letni otrok pa je medtem okoli letal. Nakrat je otrok izginil. Otrok je namreč padel v bližnji potok; voda ga je nesla do žage, ki je vsled tega obstala. Nesrečna mati našla je kmalu nato že mrtvega otroka.

Izpred sodišča.

Prvaško umazano perilo pred mariborsko poroto.

Maribor, 20. junija. Danes se je pralo pred tujakšnji porotniki umazano prvaško perilo. Tožitelj bil je bivši državni poslanec Franc Roblek, toženec pa odgovorni urednik „Slovenskega Gospodarja“ Franc Žebot. Ta list je namreč lansko leto trdil, da si je Roblek kos neke gozdne parcele po krivici prisvojil; očitalo se je Robleku celo, da je na goljufivi način mejne kamene premaknil. Pred 15 leti se je namreč Roblek s takratnim župnikom v Zgornji Ponikvi tako „zglihal“, da je Roblek omenjeni kos parcele župnišču odstopil, župnik Kunej pa je Robleku odstopil drevesa, ki so na tem kosu parcele rastla. Novi fajmošter Johan Goršek, hud klerikalec, pa s to mejo ni bil zadovoljen. Vsled tega je prišlo do prepira in končno je objavil „Gospodar“ omenjene žalitve. Roblek je šel tožiti. Priče so za Robleka izredno ugodno pričale. One smatrajo za nemogoče, da bi mož kakor je Roblek, ki je celo omogočil nadaljevanje cerkvene zgradbe v Žalcu s tem, da je pokrtil 20.000 K zahteve, zaradi zemlje v vrednosti 40 do 50 K svojo čast umazal. Stvar je stala v splošnem za Žebota jako slabo. Vkljub temu so porotniki z večino zanimali vprašanja o krivdi in Žebot je bil tedaj oproščen. Klerikalni pobiči, ki so se zbrali v porotniški dvorani, so seveda skakali kakor nori od veselja. Po našem mnenju in vkljub vsemu političnemu nasprotju ni Roblek slepar. Roblek kot politik ni bil nikdar nič vreden, zlasti kot liberalni politik ne. Ali kot mož in značajski stoji gotovo visoko nad klerikalnimi voditelji, katerih „poštenje“ smrdi kot stara mrhovina. Da je Roblek izgubil, kriva je pač v prvi vrsti njegova zagreženost zoper nemštvo. Porotniki so bili skoraj izključno Nemci, ki nove kranjske slovensčine ne razumejo. Vsled tega tudi procesu niso mogli tako slediti, kakor bi bilo treba. To sodi javnost splošno. Ko bi bil Roblek s svojim zastopnikom

nemško govoril, gotovo bi sodba proti Žebotu drugače izgledala. Sicer za nas cela zadeva nima veliko pomena. Žeboti bodo naprej kričali in celo še nekaj glasneje...

Nekoliko besedij o ajdi.

Zischka, dipl. kmetovalec.

Ime ajda (hajda) izvira najbrž pač od tod, ker so to rastlino spravili k nam v 13. stoletju ajdovski Tartari (Mongoli). Nje pradamovina je osrednja Azija (Mongolija) do Mandžurije.

Posebnost ajde je njena nagla rast (šest tednov po setvi jo že lahko kosimo kot zeleno krmilo), nadalje pa nam daje tudi za ljudi hranilno jed (kašo). Zaradi kratke vegetacijske dobe (do zrelosti 10—12 tednov), sejo jo kmetovalci kaj radi kot drugo setev še za ozimino. Glede kolobarjenja ni iztirčna. Navadno sejemo ajdo po ozimini (rži, pšenici, ogrščici ali zgodnjem krompirju). Ajda ima rajši star gnoj nego svež hlevski gnoj; ako pa ji pognojiš s svežim hlevskim gnojem, da ti dosti slame, toda malo zrnja. Iz tega vzroka pa je zlasti tukaj gnojenje z umetnim gnojem na mestu, kajti ajda odtegne zemlji velike množine redilnih snovi. Z zadovoljivim pridelkom 1600 kg zrnja in 3200 kg slame odtegnemo zemlji 82 kg kalija, 65 kg dušika in 29 kg fosforove kisline; iz tega je razvidno, da ajde ne smemo sejati na negnojeni zemlji. Svoječasno se je sejala ajda brez vsakega gnojenja, ker so se kmetovalci bali, da bi zaradi gnojenja s hlevskim gnojem ajda nastavila malo zrnja. V umetnih gnojilih pa imamo sredstvo, s katerim postane pridelovanje ajde plodnosno in se nam prav dobro izplača, kakor je razvidno iz sledečih poskusov:

I.

Poskusno gnojenje ajdi Florijana Haas, Lichtenberg pri Gnasu, Štajersko.

Gnojenje na 1 ha je 1 $\frac{1}{2}$ orala:

Parcela št. 1	Parcela št. 2
100 kg 40% kalijeve gnojilne soli,	nepognojena
300 kg superfosfata,	
40 kg čilškega solitra.	
Pridelek: 2400 kg zrnja,	1700 kg zrnja,
2600 kg slame.	1800 kg slame.
Dobiček vsled gnojenja 92 kron.	

II.

Poskusno gnojenje ajdi Alojza Hofmeister, Katzelsdorf pri Gnasu, Štajersko.

Gnojenje na 1 ha je 1 $\frac{1}{2}$ orala:

Parcela št. 1	Parcela št. 2
100 kg 40% kalijeve gnojilne soli,	nepognojena
300 kg superfosfata,	
60 kg čilškega solitra.	
Pridelek: 2140 kg zrnja,	1420 kg zrnja,
1820 kg slame.	1500 kg slame.
Dobiček vsled gnojenja 64 kron 50 vin.	
(Gosp. Glasnik.)	

Kdaj naj se trava pokosi.

Če poprašamo enega ali drugega kmetovalca, zakaj navadno tako pozno kosi, odgovori nam: „Če zgodaj kosim, dobim le majhen kup sena“. Res je, da se dobi pri pozni košnji večji kup sena, ali tudi kakovost tega sena je vse drugačna od zgodnje košnje, — manjšega kupa. Seno pozne košnje je bolj podobno slami nego senu. Marsikateri misli, da se mora seno pokositi šele, ko je doraslo. Tako mnenje je napadno, kajti, saj vendar se drže travniki za to, da se dobi krma, obstoječa iz bilk in listja, med tem ko se seje žito zaradi zrnja. Marsikateri trdi tudi, da se mora pustiti trava pač tako dolgo na miru, da njeno seme dozori, češ to seme napravi potem, ko se osuje, prav gosto rušo. Ali tudi to je napadno, kajti kar dozori do pozne košnje, je večinoma travniški plevel in slabjša vrsta trav. Gotovo je mnogo bolje, da skušamo to vrsto rastlin celo zatreti in namesto, da izkoristimo te za obsejanje goličav, potem ko imajo le malo krmilno vrednost, da obsejemo goličave naravnost s takimi travami, katere imajo veliko redilno vrednost in one, ki na tem travniku dobro uspevajo.

Poglejmo iz kakih vzrokov se priporoča pokositi travo kakor tudi druge krmne rastline, preden popolnoma odcvetejo. Kakovost krmnih rastlin postane pri pozni košnji slabjša, bilke postanejo trde, slamnate in puste, ker se uporabi mnogo redilnih snovi za tvoritev semen, katero obleži na travniku, ali pa se pri prevajanju in prekladanju sena pozgubi; živina za takšno seno ne mara, ker je ne le pusto, marveč tudi težko prebavljivo in gre deloma neprebavljeno od živali. Pri pozni košnji se tudi mnogo sena pokvari, ker navadno nastopi pred ali po sv. Ivanu deževje. Ravno to deževje pa je za travno rušo velikega pomena, ker pospešuje rast pokosene trave, medtem ko nepokošeni travi škoduje, ker jo vrže na tla in spodnja trava vsled tega segnije.

Tudi otava pride lepša, če se izvrši prva košnja čim mogoče zgodaj.

Loterijske številke.

Gradec, dne 24. junija: 2, 11, 40, 27, 55.
Trst, dne 17. junija: 41, 15, 25, 24, 18.

Moj ljubček

je Fellerjev rastlinski esenc-fluid z zn.



„ELSA-FLUID“

„Ni čuda! Kadar sem si vsled prehlajenja ali prepiha kaj pridobil, ako je bil moj zobo- ali glavobol še tako hud, ako me je mučil nahod, trganje v udih še tako nestrpno, Fellerjev Elsa-fluid, moj ljubček, je še vedno bolečine odpravil. Tudi v zdravih dneih znam ceniti njegov živce oživljajoči, osvežujoči vpliv. Vsakdanje umivanje z njim olepšajo teint, okrepcajo oči in pripravijo krasno počutje!“

Tako in ednako se izražajo vsi, ki na zdravniško priporočilo Fellerjev fluid redno rabijo. Ta opozoritev, tako mala in ponižna, brez kričeče reklame, samo da v varstvo čitatelja pred ničvrednimi posnemanji steklenico z varstveno znamko pokaže, zadostuje, kajti mi sami smo se prepričali, da „Elsafluid“ drži, kar obljubuje. Pri temu je po ceni 12 steklenic povsod franko 5 kron.

Zamašenje, pomanjkanje apetita, nagon k bluvanju, pečenje v želodcu in teža v želodcu so simptomi, ki se jih ne sme zanemarjati. 6 škatlic Fellerjevih Rhabarbara-kroglic z zn. „Elsa-kroglice“ stane le 4 kron franko. Domači zdravnik pravi rad, kedaj in kako je rabi oba preparata. Ali pristna morata biti! Take izdeluje lekárnar E. V. Feller, Stubica, Elsaplatz št. 241 (Hrvaško).

Na obroke zlata verižica

za gospode in dame 83
60 gramov težka K 140 — na mesec 4 K. Prvorazredna srebrna ura 3 srobnimi pokrovi K 14 — Dobava vsepovsod. Kdor hoče poceni uro in verižico kupiti, naj takoj piše. R. Lechner, Goldwarenhause, Lundenburg, Nr. 661.

V Ameriko

od 846
Antwerpena

z 12.000 do 19.000 tons velikimi parniki z dvojnimi škrabami

Red Star Line

Prvorazredni parniki.

Zmerno cene.

Izberna oskrba. Odpotovanje vsak teden v soboto v Novi York, vsakih 14 dni v četrtak v Boston.

Poizvedbe pri:

Red Star Line, Antwerpen.

Dnaji IV. Wiedenerdirtel

30. Julius Pepper, Innsbruck.

Südbahnstrasse 2, Frano Deleno, Ljubljana.

Kolodvorska ulica 41. Leopold Frankl, Gradec.

Joanneumring 36.

Posestvo

501

19 joh veliko, obstoječe iz zidane hiše, gospodarkega poslopja, njiv, travnikov, gozda, vinograde, se po ceni prodaja.

Leži ob cesti, 300 korakov od cerkve in 1/4 ure od Kolodvora. Več se zve pri Glaserju v Laporju.